

Sygn. akt II KKN 291/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 2 lutego 2001 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN Elżbieta Sadzik

Sędziowie: SN Józef Szewczyk

SN Wiesław Koźmielewicz (spr.)

Protokolant: Katarzyna Głodowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Bogumiły Drozdowskiej

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2001 r.

sprawy **P. F.**

skazanego z art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późn. zm.)

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w S.

z dnia 9 września 1997 r., sygn. II Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w S.

z dnia 7 marca 1997 r., sygn. II K [...]

oddala kasację, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w S. wyrokiem z dnia 7 marca 1997 r. sygn. akt II K [...] uznał P. F. za winnego tego, że w okresie od listopada 1992 r. do 20 czerwca 1995 r. będąc właścicielem browaru w D. wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi nie eksploatował we właściwy sposób bezodpływowego zbiornika mającego na celu ochronę środowiska przed zanieczyszczeniem poprzez fakt odprowadzania ścieków produkcyjnych bezpośrednio do środowiska naturalnego z pominięciem urządzeń ochronnych i niedostateczne opróżnianie owych urządzeń tj. czynu wyczerpującego znamiona występkę z art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6 z późn. zm.) i za to na mocy tego przepisu wymierzył mu karę dwóch lat pozbawienia wolności. Na podstawie art. 73 § 1 i 2 kk i art. 74 § 1 kk z 1969 r. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres trzech lat próby, zaś z mocy art. 75 § 1 kk z 1969 r. orzeczono karę 1500 złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia jej w terminie na zastępczą karę pozbawienia wolności przyjmując jeden dzień pozbawienia wolności za równoważny grzywnie w kwocie 10 złotych. Na podstawie art. 83 § 3 kk z 1969 r. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył mu okres tymczasowego aresztowania od dnia 5 grudnia 1996 r. do dnia 29 stycznia 1997 r. przyjmując jeden dzień tymczasowego aresztowania za równoważny grzywnie w kwocie 10 złotych (k. 217-217v).

Od tego wyroku apelację złożył obrońca oskarżonego i **zarzucając**

1. obrazę przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3 poz. 6 z późn. zm.) poprzez bezzasadne przyjęcie, że bezodpływowy

zbiornik ścieków, czyli po prostu szambo, jest w rozumieniu tego przepisu urządzeniem zabezpieczającym środowisko przed zanieczyszczeniem,

2. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, a polegający na uznaniu, że oskarżony P. F. nie eksploatował we właściwy sposób bezodpływowego zbiornika ścieków, mimo że nie pozwala na to ujawniony w sprawie materiał dowodowy, **wniósł** o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania zarzucanego mu czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania (k. 234-236).

Po rozpoznaniu tej apelacji Sąd Wojewódzki w S. wyrokiem z dnia 9 września 1997 r. sygn. akt II Ka [...] zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (k. 248).

Od powyższego wyroku Sądu Wojewódzkiego kasację złożył obrońca skazanego i **zarzucając** rażące naruszenie prawa mające wpływ na jego treść, w szczególności art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska, przez bezzasadne przyjęcie, że bezodpływowy zbiornik ścieków jest w rozumieniu tego przepisu urządzeniem zabezpieczającym środowisko przed zanieczyszczeniem, co spowodowało utrzymanie z mocy wyroku Sądu Rejonowego w S., mimo iż przypisany P. F. czyn nie zawierał znamion przestępstwa za które został skazany, **wniósł** o uchylenie zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania (k. 265-266).

Sąd Najwyższy zważył co następuje;

Kasacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W uzasadnieniu kasacji skarżący wywodzi, iż bezodpływowy zbiornik ścieków nie jest urządzeniem w rozumieniu art. 108 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. albowiem „urządzenie” stanowi rodzaj mechanizmów lub zespół elementów, zaś przedmiotowy zbiornik nie spełnia wymogów tak ujętej definicji urządzenia. Wprawdzie, jak słusznie zauważył skarżący w doktrynie podnosi się, że przez urządzenia o których mowa w powołanym wyżej przepisie, należy rozumieć urządzenie techniczne. Podając jednak przykłady takich urządzeń technicznych wymienia się: oczyszczalnie ścieków, filtry i inne urządzenia chroniące powietrze przed zanieczyszczeniami, osłony tłumiące hałas i wibracje, urządzenia ochrony przed promieniowaniem, odpowiednie ekrany, urządzenia służące do unieszkodliwiania odpadów (por. M.Bojarski, W.Radecki. Pozakodeksowe przepisy karne z komentarze. W-wa 1992, s. 206). Już chociażby z tego przykładowego wyliczenia urządzeń technicznych można wyciągnąć wniosek, iż nie są to tylko, jak chciałby skarżący cyt. „rodzaje mechanizmów lub zespoły elementów czy przyrządów do wykonywania określonych czynności”, a więc wyłącznie urządzenia charakteryzujące się pewnym „technicznym skomplikowaniem”. Przy interpretacji bowiem pojęcia „urządzenie zabezpieczające” użytego w art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska, nie ma decydującego znaczenia czy przedmiotowe urządzenie jest urządzeniem: technicznym, budowlanym, instalacyjnym, wodnym, mechanicznym, kanalizacyjnym czy jeszcze innego rodzaju urządzeniem, z katalogu urządzeń jakimi posługuje się prawo budowlane czy prawo wodne, zaś rozstrzygające znaczenie ma aspekt funkcjonalny tj., stwierdzenie czy urządzenie to służy do zabezpieczenia wody, powietrza lub ziemi przed zanieczyszczeniem.

W niniejszej sprawie, jak wynika z niekwestionowanych ustaleń faktycznych, bezodpływowy zbiornik wraz z instalacją kanalizacyjną służył do

odprowadzania ścieków tj. substancji ciekłych które wprowadzone bezpośrednio lub za pośrednictwem urządzeń kanalizacyjnych do wody lub ziemi mogą je zanieczyszczać, zmieniać ich stan fizyczny lub biologiczny, albo działać niszcząco na świat roślinny lub zwierzęcy (por. art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska), stanowił zatem urządzenie zabezpieczające przed zanieczyszczeniem w rozumieniu art. 108 ust. 1 w/w ustawy.

Skoro zatem Sąd Wojewódzki w S. wbrew odmiennemu wywodowi skarżącego, nie dopuścił się obrazy tegoż przepisu, a w sprawie nie zachodzą też powody o jakich mowa w art. 536 kpk, Sąd Najwyższy z mocy art. 537 § 1 kpk orzekł jak w postanowieniu.

Przewodniczący: SSN (Elżbieta Sadzik)

Sędziowie: SSN (Józef Szewczyk)

SSN (Wiesław Kozielewicz)